

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Cuvioasei Parascheva

Cartea Mea cu voi stă deschisă și Mă scriu în ea cu voi, căci lucrul cuvântului Meu și cartea lui din vremea aceasta Mă ajut cu voi să fie așezate pe pământ, fiilor din cetatea cuvântului Meu. În sărbători de sfinți Mă las aproape cu glasul Meu și stau cu voi în cuvânt, că mare Îmi este grija de voi, de lucrarea Mea prin voi, de tot ce trebuie să port cu voi și să purtați cu Mine, fiilor, căci voi sunteți mici și neajutorați, și purtați sarcini, o, și n-am popor tare cu iubirea lui de Dumnezeu și de voi și n-am cu cine să vă sprijin, ba tot cu voi se sprijină și poporul care are ca povăț de viață cuvântul Meu, cu care vin la voi pentru ei și pentru tot pământul, fiilor.

O, cine mai știe, cine ar mai fi să vrea să știe că Dumnezeu cârmuiește totul între cer și pământ, și nu oamenii? Oamenii sunt potrivnici lui Dumnezeu cu toate îndeletnicirile firii lor și ale dorințelor lor cele fără Dumnezeu și altceva nu fac ei. Eu însă veghez la cârmă ca să țin cerul și pământul, ca să rămână deasupra oamenilor planul lui Dumnezeu, lucrarea pe care o întocmesc cu cei din cer, și mai ales veghea cea sfântă peste nebunia celor fără Dumnezeu, o, că e mult prea multă și prea mare despărțirea de Dumnezeu a omului, iar duhul lui satana, lucrarea omului antichrist se zbate din răputeri să mai poată peste oameni în fel și chip ca să aibă oameni prin care să mai poată, dar să se știe din cer și până pe pământ că biruința cea mare este a lui Dumnezeu, a Fiului lui Dumnezeu, venit pe pământ asupra lui satana ca să-l scoată pe om de sub pierzare precum este scris, și de aceea Eu, Domnul, vin pe pământ cuvânt, iar cuvântul o dată rostit și scris, are putere, căci Dumnezeu este Cuvântul, o, fiilor.

Acum Ne așezăm cu voi la masă de cuvânt, căci ceata cuvioaselor din cer au strângere cu serbare creștinească pentru sfânta Parascheva, ucenița care împarte milă cerească celor ce caută să ia milă de la Dumnezeu, căci oamenii sunt necăjiți pe pământ și sunt apăsăți de la rodul păcatului și caută ei spre rugăciune și spre milostivirea Mea și a sfinților Mei.

Ne așezăm la masă de serbare cu alaiul care poartă pe această sfântă miloasă și dăruitoare, și așezăm mângâiere și povăț de viață peste poporul cuvântului Meu și peste toți cei care iau și pun peste ei împlinirea poveștelor Mele pentru cei ce iubesc viața cu Dumnezeu.

Așadar, pace vouă, fiilor din cetate! Și pace ție, popor hrănit cu slava cuvântului Meu! Să știi că fără povățea Mea mereu, mereu adusă pe această masă tu n-ai putea să mai stai treaz, măi fiule creștin, căci toropeala pe pământ e prea mare, e prea multă ca să se mai trezească din ea careva, iar Eu îți spun: Ai grijă de suflet, ai grijă mai mult decât de trup, ai grijă, creștine care ții calea cuvântului Meu ca să-l ai pe masă, și apoi ia-l și împlinește-l, ca să nu fii numărat cu cei ce nu veghează în așteptarea Mirelui de sus.

O, fii ai cuvântului Meu, stați treji, stați de veghe ca nu cumva să pierdeți ceea ce ați dobândit de la Dumnezeu prin credința dăruită de El vouă ca să-L urmați pe El pe pământ! Voi să nu vă adunați pe pământ, nu fiilor, nu! Țineți calea cu Domnul, că toți oamenii vor pierde adunătura lor cea de pe pământ, iar costul adunăturii e prea scump, prea dureros, o, și n-au comoară în cer la care să tragă și să se bucure de ea cei ce-și adună pe pământ.

O, aveți grijă de suflet, fiilor hrăniți din cer. Privesc din cer peste fiii oamenilor să văd de este cineva care să înțeleagă și să caute pe Dumnezeu, dar toți s-au abătut, netrebniți s-au făcut și nu este cel ce face bunătate, nu este până la unul, precum este scris. O, a pierit chipul lui Dumnezeu de pe înfățișarea oamenilor. Podoaba feței bărbatului și a capului său s-a dus de mult de pe pământ.

Când l-am zidit pe om l-am zidit cu podoaba cea bărbătească, nu l-am zidit cu înfățișare de spân, ba l-am împodobit frumos. O, unde este chipul cel frumos al bărbatului? Nu spun cuvânt de judecată, ci de durere și de dor după omul cel zidit de Dumnezeu cu chip frumos. Se ia om după om, și nimeni nu se mai uită înapoi, la strămoși și la sfinți, la cei plăcuți lui Dumnezeu, iar în cer este durere de la nepăsarea omului care nu Mă mai are de Dumnezeu al său. Oamenii fără rugăciune spre Dumnezeu sunt prinși ușor sub cârligul lui satana. Nu Mă mai primește omul, nu Mă mai strigă decât în vreme de necaz, și iarăși Mă uită și iarăși.

O, fiilor care Mă căutați, care Mă așteptați în acest cuvânt, o, dacă M-ați găsit, dacă M-ați cunoscut, țineți-vă din toate puterile voastre de această lumină de cuvânt și faceți-l faptă peste voi, că e grea iertarea celui ce lovește sau disprețuiește sau se îndoiește de acest cuvânt din cer coborât pentru voi, cei care vă hrăniți cu el cumințenia vieții, credința în împărăția cerurilor, pe care Eu, Domnul, v-am dat-o s-o zidiți în voi și pentru voi prin împlinirea cuvântului Meu, care aduce pe pământ cerul, raiul, iertarea, iubirea, o, că vine Domnul pe pământ cuvânt, și e mare slavă această taină și lucrarea ei, fiilor.

O, învățați și iar învățați cum să vă feriți de păcat, cum să-i feriți de păcatul din voi pe cei din jurul vostru ferindu-vă voi de păcat. O, învățați aceasta, dar nu tot din voi sau de la voi, ci de la Mine, fiilor, că sunteți ai nimănui dacă luați tot din voi învățătură, căci Eu sunt Învățătorul, fiilor. Dați cale spre Mine îngerilor voștri păzitori, că iată durere în cer și pe pământ, că plâng și plâng îngerii păzitori ai oamenilor, plâng că n-au cale să vină în fața lui Dumnezeu ca să se bucure de fața Lui, căci oamenii fac faptele despărțirii de Dumnezeu și sunt duse de îngerii răi spre cartea lui satana, căci aceștia sunt alimentați cu bucurii de cei care fac dureri lui Dumnezeu.

Plâng îngerii lui Dumnezeu, plâng și n-au putere peste oameni, căci oamenii stau cu spatele la Dumnezeu și cu fața la păcatele plăcute lui satana și la toate cele pieritoare pe pământ.

O, feriți-vă de dureri, fiilor! Când Dumnezeu te lasă să iei hotărâri în dreptul tău sau alor tăi sau peste oameni, tu faci aceasta, și poți pentru că te lasă Dumnezeu să faci cum vrei tu. Dar când e vorba de cele pe care nu le mai poți tu hotărî când vin să te cuprindă sau să te încerce, atunci te lași vrând-nevrând în voia celor ce vin peste tine fără să te întrebe pe tine, iar ele sunt de la tine înlesnite să vină, după cum s-au strâns prin cele lucrute de tine. Așadar, să învețe omul să se ferească de dureri și să facă binele și să-l urmeze pe el, și îi va fi lui bine.

Toți cei care caută ajutor la Dumnezeu, toți să învețe să facă binele ca să scape de dureri și să se bucure de Domnul și de ocrotirea Sa, căci Eu voiesc mângâiere peste om, și de aceea spun: Fericit este cel ce are de iubire a sa pe Dumnezeu!

Așadar, fiilor, purtați-Mă în trupul vostru, în purtarea voastră, în gândirea voastră, în grăirea și privirea voastră, în înfățișarea voastră văzută, în duhul iubirii din voi. Iar când dai să vorbești cu fratele tău grăiește-i, fiule, ca lui Dumnezeu, nu ca unui lucrător al celui rău, că altfel nu știi să te porți cu Dumnezeu ca și cu omul, și cu omul ca și cu Dumnezeu. Dar Eu sunt Învățătorul și așa de frumos te învăț, poporul Meu, și vreau să ai purtare frumoasă, la care să tragă îngerii lui Dumnezeu și să privească și să se adune în jurul tău spre bucuria lor, căci Eu, Domnul, voiesc mângâiere să fie și în cer și pe pământ, iar ea trebuie lucrată și împărțită apoi, o, și nu mai este nimic de făcut când fața Mea se așează pe fața și pe purtarea celor ce Îmi aud glasul și se așează să Mă lucreze, dar și așternut între ei să-Mi așeze, între cei ce stau pe pământ cu îngerii și cu sfinții.

Și iată, cuvioasa Parascheva salută masa Mea de cuvânt cu voi și vă dă îndemnul ei: iubirea de Dumnezeu, fiilor.

— *Porunca Ta, Doamne Învățător, le-o aduc eu aminte lor, și la toți cei de pe pământ, și spun: Iubiți-L pe Dumnezeu! Iubiți-L din toată ființa voastră, din tot ce sunteți voi iubiți-L*

pe El, ca să fiți cu El apoi pe veci de veci! Faceți din iubirea cea pentru Domnul viața voastră, dorirea inimii voastre, lucrarea voastră, și mai ales purtarea cea pentru fiii lui Dumnezeu. Iubirea Lui v-o dă El vouă mereu. Mereu, mereu și voi să I-o dați pe a voastră. Nu uitați că fericiți sunt și vor fi cei ce iubesc pe Domnul, iar făgăduințele acestea sunt scrise, și vor fi împărțite cât nimeni nu poate înțelege cu mintea.

Iar Tu, Doamne, așează-Te clipă de clipă în ei cu iubirea Ta ca să poată ei prin Tine și nu prin ei, căci de plâns sunt cei ce dau să poată prin ei înșiși, uitând ce mic e omul și ce mare este Dumnezeu.

O, slavă Ție cu ei, slavă Ție peste ei, și fă-o văzută, Doamne, și fă să meargă spre ea noroadele și să pregătești tuturor mântuirea cea mare, o, Doamne!

O, slavă Ție de la noi, cei de sus, și de la ei de aici, unde noi ne aplecăm și sărutăm când Tu ne iei cu Tine, când vii cu sfinții Tăi!

— O, fiilor, sfinții Mei vă urează ca fii ai lui Dumnezeu și ai slavei Lui. Iubirea Mea voiesc s-o așez pe pământ ca fericire a omului care caută, dar Eu sunt Cel ce am ceea ce omul caută, și nu găsește așa cum caută el. Mă descopăr la voi cu iubirea Mea peste pământ. Cuvântul Meu este strigătul Meu prelung după om. Să trâmbițeze peste tot pământul cuvântul lui Dumnezeu și să se audă peste noroade!

O, oamenilor de pe tot pământul, vine Domnul! Îl veți crede că vine când Îl veți vedea, și voiesc să vin cu bucuria cea împărțită la toți, dar toți să stea în așteptarea ei, căci Eu îl strig pe om să Mă aștepte și să nu vin pe neștire.

O, fiilor din cetatea Mea de cuvânt, pace vouă! Lucrați venirea Mea așa cum vin Eu, și așezați-Mă în calea tuturor ca să audă cum îi strig.

Pace vouă! Cereți, fiilor, ceea ce vă ține în lucrul Meu cu voi și vă voi da vouă. Amin, amin, amin.

14/27-10-2021